

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 13C/50/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1205222948
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Pacherová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2013:1205222948.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Z. X., nar. XX.XX.XXXX, Š. X, J. - H., zastúpený advokátom JUDr. Petrom Pandym, L. Kossutha 99, Kráľovský Chlmec, proti odporcovi: Slovenský plynárenský priemysel, a. s., Mlynské Nivy 44/a, Bratislava, IČO 35 815 256, o zaplatenie 426,44 € (12.847,- Sk) s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť odporcovi náhradu trov konania 25,50 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na tunajší súd dňa 08.09.2005 sa navrhovateľ domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 12.847,- Sk s príslušenstvom titulom nevyplateného podielu na hospodárskom výsledku za rok 2001 vo výplatnom termíne za mesiac august 2002, t. j. ku dňu 10.09.2002. Svoj návrh odôvodnil tým, že u právneho predchodcu odporcu v Slovenskom plynárenskom priemysle š.p., bol v roku 2001 v pracovnom pomere. Nárok na vyplatenie podielu na hospodárskom výsledku za rok 2002 odvodil od § 14 Kolektívnej zmluvy uzatvorenej na roky 2001 až 2003 medzi Slovenským plynárenským priemyslom š. p. a Plynárenským odborovým zväzom, podľa ktorého sa zamestnávateľ zaviazal zabezpečiť v príslušnom roku tvorbu podielov na hospodárskych výsledkoch vo výške priemernej tarifnej mzdy dosiahnutej v predchádzajúcom roku. V návrhu ďalej uviedol, že medzi Slovenským plynárenským priemyslom š. p. a Slovenským plynárenským priemyslom a. s. nastal prechod práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov. Navrhovateľ žiadal priznať žalovanú sumu spolu s úrokmi z omeškania vo výške 16,5 % ročne z dlžnej sumy od 15.09.2002 až do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2

13C/50/2006

Súd vo veci dňa 13.01.2006 vydal platobný rozkaz pod č. k. 31 Ro 3510/2005, proti ktorému včas odporca podal odpor. V odpore uviedol, že podmienky na vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku v roku 2001 neboli splnené. Vo veci konali v súlade so zákonom o kolektívnom vyjednávaní sprostredkovateľ a rozhodca. Rozhodca v tejto veci vydal rozhodnutie, pričom zamestnávateľ využil svoje právo, ktoré mu dáva zákon o kolektívnom vyjednávaní a podal námietky voči rozhodnutiu rozhodcu na Krajský súd v Bratislave.

Podľa § 101 ods. 2 O. s. p. súd vec prejednal v neprítomnosti navrhovateľa, ktorého právny zástupca svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil, súhlasil, aby súd vo veci rozhodol v jeho neprítomnosti s tým, že navrhoval vo veci vypočúť ako svedka k okolnostiam podpisu dodatku číslo 3 ku Kolektívnej zmluve V. H. a nariadiť znalecké dokazovanie na zistenie hospodárskeho výsledku odporcu v roku 2001.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom mzdového listu navrhovateľa za rok 2001, dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 06.12.2004, Kolektívnej zmluvy uzatvorenej na roky 2001 až 2003, vrátane jej dodatkov 1, 2, 3, a 4, výpisom z obchodného registra odporcu, rozhodnutím rozhodcu zo dňa 01.06.2004, rozhodnutím rozhodcu zo dňa 17.12.2007, uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4Sp/34/2006, uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 6Sp 2/2008, výkazom ziskov a strát k 31.12.2001, čestného prehlásenia zo dňa 01.06.2008, ostatným obsahom spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ bol zamestnancom odporcu. Jeho pracovný pomer skončil ku dňu 31.12.2004 dohodu podľa § 60 Zákonníka práce z dôvodu rozhodnutia zamestnávateľa o znížení stavu zamestnancov s cieľom zvýšiť efektívnosť, v dôsledku čoho sa zrušilo pracovné miesto zamestnanca.

Z obsahu Kolektívnej zmluvy SPP š. p. uzavretej na roky 2001 až 2003, zo dňa 15.11.2000 súd zistil, že podľa § 14 "Podiely na hospodárskych výsledkoch, " - zamestnávateľ zabezpečí v príslušnom roku tvorbu podielov na hospodárskych výsledkoch vo výške priemernej tarifnej mzdy dosiahnutej v SPP, š.p. v predchádzajúcom roku. Konkrétny postup vyplatenia podielov bude upravený vnútro podnikovým predpisom vopred prerokovaným s Plynárenským odborovým zväzom (ďalej len "POZ"). Termín vyplatenia bol stanovený vo výplatnom termíne za mesiac august príslušného roka.

Dodatkom č. 3 ku Kolektívnej zmluve SPP, akciovej spoločnosti uzavretej na roky 2001 až 2003, ktorý bol podpísaný dňa 11.12.2001 došlo k zrušeniu ustanovenia § 14 - Podiely na hospodárskych výsledkoch pre rok 2001. Nasledujúce paragrafy sa prečíslovali na § 14 - "Doplňkové dôchodkové poistenie....". Dodatok sa stal neoddeliteľnou súčasťou Kolektívnej zmluvy SPP, akciovej spoločnosti na roky 2001 až 2003 a nadobudol účinnosť dňom podpisu zmluvnými stranami, t. j. 11.12.2001. Nadobudnutím účinnosti tohto dodatku už nebolo možné odvolávať sa na § 14 a požadovať vyplatenie podielov v zmysle tohto ustanovenia. Dodatok č. 3 ku Kolektívnej zmluve podpísali: V. H.- predseda POZ, F. S. X. - predseda predstavenstva SPP a. s. a generálny riaditeľ a F. O. Y. - člen predstavenstva SPP a .s.

Rozhodca pre kolektívne spory č. 11 Ministerstva práce, sociálnych vecí SR Ing. Z. H. v kolektívnom spore o plnenie kolektívnej zmluvy svojim rozhodnutím zo dňa 01.06.2004 uložil SPP, a. s., povinnosť zaplatiť každému zamestnancovi, ktorý ku dňu

3

13C/50/2006

31.12.2001 vykonával u zamestnávateľa práce v hlavnom pracovnom pomere sumu 12.847,- Sk ako podiel na hospodárskom výsledku za rok 2001.

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 28.09.2007 , sp. zn. 4Sp/34/2006 zrušil rozhodnutie rozhodcu pre kolektívne spory č. 11, Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny vo veci vyplatenia podielu na hospodárskom výsledku za rok 2001 v zmysle § 14 Kolektívnej zmluvy SPP, š. p. uzatvorenej na roky 2001 až 2003 zo dňa 15.11.2000, pre jeho nepreskúmateľnosť.

F. Z. H. ako rozhodca pre kolektívne spory číslo 11 Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny vo veci vyplatenia podielu na hospodárskom výsledku za rok 2001 v zmysle § 14 Kolektívnej zmluvy SPP, š. p. uzatvorenej na roky 2001 až 2003 zo dňa 15.11.2000 vydal dňa 17.12.2007 ďalšie rozhodnutie , ktorým nepriznal nárok na vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku za rok 2001.

Dňa 17.01.2008 bol Krajskému súdu v Bratislave doručený návrh plynárenského odborového zväzu v Bratislave proti rozhodcovi F. Z. H., na zrušenie predmetného rozhodnutia rozhodcu zo dňa 17. 12. 2007. Krajský súd v Bratislave svojim uznesením sp. zn. 3 Sp 28/2011 zo dňa 10. 1. 2012 napadnuté rozhodnutie rozhodcu v kolektívnom spore opevnenia kolektívnej zmluvy zo dňa 17. 12. 2007 vo veci

vyplatenia podielu na hospodárskom výsledku za rok 2001 zrušil a vec vrátil rozhodcovi na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia Krajský súd poukázal nato, že ani v poradí druhé rozhodnutie nevyhovuje celkom požiadavke riadnej preskúmateľnosti rozhodnutia, čo do celistvosti a komplexnosti dôvodov a nevysporiadaním sa s námietkami, ktoré boli vznesené už vo vzťahu k prvému vo veci vydanému rozhodnutiu zo dňa 1. 5. 2004. Rovnaká vada bola aj tomuto predchádzajúcemu rozhodnutiu vytknutá v zrušujúcom uznesení súdu zo dňa 28. 9. 2007, sp. zn. 4 Sp 34/2006.

Podľa § 1 ods. 1 Zákonníka práce, tento zákon upravuje individuálne pracovnoprávne vzťahy v súvislosti s výkonom závislej práce fyzických osôb pre právnické osoby alebo fyzické osoby a kolektívne pracovnoprávne vzťahy.

Podľa článku 10 Základných zásad Zákonníka práce, zamestnanci a zamestnávateľia majú právo na kolektívne vyjednávanie; v prípade rozporu ich záujmov zamestnanci majú právo na štrajk a zamestnávateľia majú právo na výluku. Odborové orgány sa zúčastňujú na pracovnoprávných vzťahoch vrátane kolektívneho vyjednávania. Zamestnanecká rada alebo zamestnanecký dôverník sa zúčastňujú na pracovnoprávných vzťahoch za podmienok ustanovených zákonom. Zamestnávateľ je povinný umožniť odborovému orgánu pôsobiť na pracoviskách.

Podľa § 42 ods. 1, veta prvá Zákonníka práce, pracovný pomer sa zakladá písomnou pracovnou zmluvou medzi zamestnávateľom a zamestnancom.

Podľa § 43 ods. 1, písm. d/ Zákonníka práce, v pracovnej zmluve je zamestnávateľ povinný so zamestnancom dohodnúť podstatné náležitosti, ktorou sú mzdové podmienky, ak nie sú dohodnuté v kolektívnej zmluve.

Podľa § 43 ods. 3 Zákonníka práce, ak sú pracovné podmienky podľa odseku 1, písm. d/ dohodnuté v kolektívnej zmluve, stačí uviesť odkaz na ustanovenia kolektívnej zmluvy; inak stačí uviesť odkaz na príslušné ustanovenia tohto zákona. Ak v pracovnej zmluve nie sú

4

13C/50/2006

dohodnuté mzdové podmienky a účinnosť ustanovení kolektívnej zmluvy, na ktoré pracovná zmluva odkazuje sa skončila, mzdové podmienky dohodnuté v kolektívnej zmluve sa považujú za mzdové podmienky dohodnuté v pracovnej zmluve až do dohodnutia nových mzdových podmienok v kolektívnej zmluve, alebo v pracovnej zmluve, najviac po dobu 12 mesiacov.

Podľa § 118 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnávateľ je povinný poskytovať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu.

Podľa § 118 ods. 2, veta druhá Zákonníka práce, za mzdu sa nepovažuje náhrada mzdy, odstupné, odchodné, cestovné náhrady vrátane nenárokových cestovných náhrad, príspevky zo sociálneho fondu, príspevky na doplnkové dôchodkové sporenie, príspevky na životné poistenie zamestnanca, výnosy z kapitálových podielov (akcií) alebo obligácií, daňový bonus, náhrada príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca, doplatky k nemocenským dávkam, náhrada za pracovnú pohotovosť, peňažná náhrada podľa § 83a ods. 4 a iné plnenie poskytované zamestnancovi v súvislosti so zamestnaním podľa tohto zákona, osobitných predpisov, kolektívnej zmluvy alebo pracovnej zmluvy, ktoré nemá charakter mzdy.

Podľa § 119 ods. 3 Zákonníka práce v mzdových podmienkach zamestnávateľ dohodne najmä formy odmeňovania zamestnancov, sumu základnej zložky mzdy a ďalšie zložky plnení poskytovaných za prácu a podmienky ich poskytovania. Základnou zložkou mzdy je zložka poskytovaná podľa odpracovaného času lebo dosiahnutého výkonu.

Podľa § 231 ods. 2 Zákonníka práce nároky, ktoré vznikli z kolektívnej zmluvy jednotlivým zamestnancom, sa uplatňujú a uspokojujú ako ostatné nároky zamestnancov z pracovného pomeru. Pojem mzda z právneho hľadiska vychádza z ekonomickej úlohy. Súvisí s účasťou zamestnanca v spoločenskej výrobe a v službách vo forme pracovnoprávneho vzťahu. Predstavuje odmenu za

vykonanú prácu, ktorá sa realizuje podľa vopred stanovených zásad mzdovej politiky konkretizovaných najmä v mzdových sústavách a ustanoveniach kolektívnych zmlúv. Mzda za prácu má peňažnú formu, vyjadruje určité množstvo a kvalitu práce podľa vopred stanovených noriem, odráža celkovú efektívnosť príslušnej organizácie, význam príslušnej pracovnej profesie, jej kvalifikačnú náročnosť a individuálny výkon a prínos zamestnanca. Z tohto hľadiska mzda vyjadruje na jednej strane individuálne oprávnenie zamestnanca na mzdu, na druhej strane najmä povinnosť zamestnávateľa odmeňovať zamestnancov za vykonanú prácu nielen v predpísanej miere, ale aj progresívnym spôsobom.

Mzda sa teda viaže na existenciu pracovnoprávneho vzťahu, predovšetkým pracovného pomeru a predstavuje odmenu, ktorú je zamestnávateľ povinný vyplácať zamestnancom za jeho prácu podľa množstva, akosti a vopred stanovených noriem. Mzda je splatná za predchádzajúce mesačné obdobie, prémie a odmeny sa môžu vyplatiť za dlhšie časové obdobie. Ak dôjde ku skončeniu pracovného pomeru, mzda je splatná v deň jeho skončenia. Prémie a iné pohyblivé zložky mzdy, výška ktorých nie je v čase skončenia pracovného pomeru známa, sú splatné v najbližšom výplatnom termíne po zistení ich výšky. U odporcu bol deň určený na výplatu mzdy stanovený na 10. deň nasledujúceho mesiaca.

Kolektívna zmluva môže byť prameňom práva zásadne len vtedy, ak jej ustanovenia sú všeobecnej povahy a záväzne upravujú celú skupinu právnych vzťahov rovnakého druhu a

5

13C/50/2006

neurčitého počtu. Ide o tzv. normatívnu zmluvu, ktorú nevyhnutne treba odlišovať od individuálnych právnych aktov vzťahujúcich sa len na určitý individuálny, výnimočný prípad, ktoré zakladajú, menia a rušia práva a povinnosti konkrétne určených subjektov pracovnoprávnych vzťahov. Okrem normatívnej časti obsahuje aj záväzkovú časť, ktorá reprezentuje záväzky zmluvnej povahy a záväzky morálne. Z normatívnej časti kolektívnej zmluvy upravujúcej mzdové a pracovné podmienky vznikajú pre pracovníka nároky, ktoré môže uplatniť rovnako ako ostatné nároky vyplývajúce z pracovnoprávneho pomeru. Prínos práce zamestnanca pre zamestnávateľa, vrátane jeho nasadenia a obetavosti, nemožno vždy oceniť v rámci zamestnancovej základnej mzdy alebo platu. K jeho motivácii slúžia aj podiely na hospodárskych výsledkoch zamestnávateľa. Pravidlá pre ich poskytovanie musia byť stanovené pre vyplatenie určitej peňažnej čiastky (časti mzdy) vopred a nárok na ich vyplatenie vznikne na základe splnenia vopred stanovených merateľných ukazovateľov, v danom prípade podmienkou priznania podielov na hospodárskych výsledkoch a ich tvorby sa odvíjala od hospodárskeho výsledku za rok 2001, z ktorého mal zamestnávateľ zabezpečiť tvorbu podielov vo výške priemernej tarifnej mzdy dosiahnutej v SPP, š. p.. Pod pojmom priaznivé hospodárske výsledky treba rozumieť stav, keď zamestnávateľ v príslušnom období, v tomto prípade kalendárnom roku 2001, dosiahne zisk - kladný hospodársky výsledok po tom, čo splní všetky svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona, zmluvy, resp. iných právnych skutočností. Z výkazu ziskov a strát k 31.12.2001, ktorý odporca podal na príslušný daňový úrad spolu s daňovým priznaním za rok 2001 je zrejmé, že odporca vykázal v riadku 60 hospodársky výsledok za účtované obdobie roka 2001 v mínusovej hodnote.

Navrhovateľ na podanom návrhu trval, k obsahu dodatku č. 3 Kolektívnej zmluvy SPP a.s., namietal pravosť podpisu Róberta Kulifaja, ako predsedu POZ, z dôvodu, že odborári nevedeli o existencii dodatku č. 3 ku kolektívnej zmluve. Na uvedené okolnosti preto navrhol vypočuť ako svedka V. H.. Súd prihladnuc na obsah čestného prehlásenia založeného odporcom do spisu ako aj z dôvodu hospodárnosti konania nepovažoval za potrebné vypočuť navrhovaného svedka, keď z obsahu čestného prehlásenia spísaného dňa 16.01.2008 Róbertom Kulifajom, bolo preukázané, že menovaný dodatok č. 3 ku kolektívnej zmluve SPP a.s. podpísal. To, že odborári nevedeli o existencii dodatku č. 3 kolektívnej zmluvy neznamena, že niektorý zo zástupcov zamestnávateľa ho nepodpísal.

Navrhovateľ tiež namietal, že by odporca nevykazoval v roku 2001 žiaden zisk, keď podľa správy audítora, na rozdiel od účtovnej závierky, mal vykazovať zisk 591 mil. Sk. Súd v tejto súvislosti sa prikláňa k účtovnej závierke odporcu, ako relevantnému listinnému dôkazu preukazujúcemu skutočný hospodársky výsledok odporcu, podľa ktorej v roku 2001 vykazoval stratu vyše 4 mil. Sk. Uvedenú účtovnú závierku predkladal odporca aj Daňovému úradu.

Podľa § 17 zák. č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve v znení neskorších zmien, účtovná závierka je štruktúrovaná prezentácia skutočností, ktoré sú predmetom účtovníctva, poskytovaná osobám, ktoré tieto informácie využívajú ("ďalej len používateľa"). Účtovná jednotka zostavuje účtovnú závierku v prípadoch ustanovených týmto zákonom, v štruktúre, ktorá nadväzuje na sústavu účtovníctva požívanú účtovnej jednotke. Účtovná závierka tvorí jeden celok.

Zostavenie účtovnej závierky je vyvrcholením prác súvisiacich s uzavieraním účtovných kníh za účtovné obdobie (kalendárny alebo hospodársky rok). Povinnosť zostaviť účtovnú závierku vyplýva z ustanovenia §6 ods. 4 zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve v

6

13C/50/2006

znení neskorších predpisov, ktorý upravuje rozsah, obsah a preukázateľnosť účtovnej závierky. Účtovná závierka v zmysle §7 zákona musí poskytovať jej používateľom, najmä akcionárom, spoločníkom, členom, daňovým orgánom, orgánom štatistiky, bankám, burzám, veriteľom a ostatnej verejnosti verný a pravdivý obraz o skutočnostiach, ktoré sú predmetom účtovníctva, t.j. o majetku, záväzkoch, vlastnom imaní, výnosoch, nákladoch, príjmoch, výdavkoch, výsledku hospodárenia a o finančnej situácii účtovnej jednotky. Z uvedeného dôvodu súd vychádzal z účtovnej závierky predloženej odporcom o správnosti ktorej nemal dôvod pochybovať. Súd v záujme hospodárnosti konania a nenavyšovania trov konania v účastníkov vychádzal práve z účtovnej závierky, ktorá podľa názoru súdu vierohodne preukazuje hospodársky výsledok odporcu v roku 2001 preto nepovažoval za potrebné vo veci nariaďovať v tejto súvislosti znalecké dokazovanie.

Pracovná zmluva, prípadne kolektívna zmluva by mali stanoviť pravidlá a podmienky pre vznik nároku na výplatu každej pohyblivej zložky mzdy. Pohyblivé zložky mzdy sú zložkami nie nárokovateľnými, na ich výplatu zamestnanec získa nárok po splnení vopred stanovených podmienok, či pravidiel. Pokiaľ neexistuje norma upravujúca priznanie podielov podľa vopred vydaných interných predpisov, dojednaní v dohodách o mzde, prípadne kolektívnej zmluve, je rozhodnutie o priznaní podielov celkom v kompetencii zamestnávateľa a len ťažko si možno nárokovať jej priznanie. Výplata pohyblivej zložky mzdy závisí na jej priznaní, ak je priznaná - existuje nárok na jej vyplatenie, napríklad z kolektívnej zmluvy, stane sa jej vyplatenie zložkou nárokovou. V danom prípade už v čase podania návrhu na súdu, bolo ustanovenie § 14 kolektívnej zmluvy- "Podiely na hospodárskych výsledkoch" - pre rok 2001 zrušené DODATKOM č. 3 ku Kolektívnej zmluve SPP, akciovej spoločnosti zo dňa 11.12.2001. Nové ustanovenie upravujúce poskytnutie podielov za rok 2002 v Kolektívnej zmluve SPP, akciovej spoločnosti nebolo prijaté, preto sa vyplatenie podielov nemohlo stať nárokovou zložkou mzdy navrhovateľa, navyiac márne uplynulo obdobie 12 mesiacov počas ktorých do prijatia novej Kolektívnej zmluvy, resp. prijatia nového príslušného ustanovenia v kolektívnej zmluve si mohol zamestnanec uplatniť svoj nárok na súde. V danom prípade však 01.04.2002 nadobudla účinnosť nová Kolektívna zmluva Slovenského plynárenského priemyslu, a. s., na roky 2002 až 2003, ktorou sa ukončila platnosť Kolektívnej zmluvy SPP š.p., na roky 2001 až 2003. Vychádzajúc z týchto skutočností, nárok navrhovateľa na zaplatenie podielov na hospodárskych výsledkoch za rok 2001 bol pre rok 2001 zrušený Dodatkom č. 3 ku Kolektívnej zmluve SPP š.p., nebola splnená ani druhá podmienka pre tvorbu a vyplatenie podielov a to v tom, že odporca nedosiahol v roku 2001 kladný hospodársky výsledok, odporca preto nie je povinný zaplatiť navrhovateľovi podiel na hospodárskych výsledkoch za rok 2001. Súd návrh z uvedených dôvodov v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a úspešnému odporcovi priznal náhradu trov konania, a to súdny poplatok za podaný odpor v sume 25,50 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom

7

13C/50/2006

rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené

(§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O. s. p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nim preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O. s. p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa odseku 120 ods. 2 o. s. p.

8

13C/50/2006

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.